

Formanden (Sofus Høgsbro): Jeg vil opstætte Afstemningen til samtlige Indstillingspunkter ere behandlede.

Dernæst fattes under Forhandling Indstilling under Nr. 1 (se Tillæg B.) vedrørende Justitsministeren.

Ordføreren (Bertelsen [Hjørring Amts 5te Valgtreds]): Den Indstilling, der nu er sat under Forhandling, drejer sig om et Andragende fra Røsttyrrelsen for de danske Røbstæders Manufakturhandlerforening om ad Lovgivningens Vej at forbyde og straffe bevistlig falske Annoncer. Det er et vanskeligt Forhold at faa en tilfredsstillende Ordning heraf, thi der er jo Forfælt paa virkelig falske Annoncer og paa urigtige Annoncer. Ser man nærmere paa, hvad der kræves i Andragendet, faar man nærmest det Indtryk, at Andragerne knapt nok have været klare over, hvor vanskeligt dette Forhold vil være at ordne. Saaledes anføres det i Andragendet, at det meget hyppig angives, at det er en Realisation af et Fallitbos Varelager, der finder Sted, medens enten dette aldeles ikke er Tilfældet eller dog kun en mindre Del af Varerne er erhvervet fra et Fallitbo. Nu gad jeg nok spørge, om det er Meningen, naar en Mand erhverver en Del Varer fra et Fallitbo, at han saa ikke kan bekendtgøre, at han har disse Varer fra et Fallitbo, naar han har andre Varer ved Siden af! Jeg skulde dog mene, at han havde Lov dertil, thi ellers skulde der jo en Undersøgelse til for at konstatere, om han havde andre Varer end dem, der vare erhvervede fra Fallitboet. Naar det dernæst hedder i Andragendet: Endvidere annonceres ofte Bort salg af f. Eks. 600 Raaber eller 6,000 Men Klædevarer, medens Sælgeren maasse i Virkeligheden kun har i sit Lager 200 Raaber eller 1,000 Men Klædevarer, saa er dette jo sikkert nok en urigtig Annonce, men jeg mener rigtignok ikke, at vedkommende, der averterer saaledes, bør straffes derfor; hvis det skulde være Tilfældet, maatte man jo komme til at sige, at naar han blot havde indkøbt lidt mindre, end han averterer, maatte han kunne drages til Ansvar derfor. Det, der har givet Udvalget Anledning til at foreslaa Andragendet henvist til Justitsministerens Undersøgelse og Overvejelse, er Udtrykket i Andragendet „falske Annoncer“, thi det er vel muligt, at der kommer falske Annoncer frem i Bladene. Saaledes har det fra et enkelt Medlem i Udvalget været anført, at der undertiden annonceres med friske og nylagte Teg, medens vedkommende kun har præserverede Teg at sælge. Det anser jeg

for at være en falsk Annonce, thi vedkommende har slet ikke noget af den Vare at sælge, som han annoncerer, og selv om han ikke siger noget, naar han sælger Varen, hverken det ene eller det andet, mener jeg dog, at det kan være Tvivl underkastet, om der ikke burde gribes ind over for slikt. Fordi derimod en Mand har mere eller mindre af en Vare, end han annoncerer med, mener jeg ikke, han bør kunne drages til Ansvar. Der kan ogsaa fremdrages et andet Forhold, som er mig bekendt, det er det, at naar der henimod Foraaret i Udsædstiden er Mangel paa 6-radet Byg — og det kan nok ske i de senere Tider, da 6-radet Byg til Ølbrysterne er kommen i højere Pris end 2-radet — og en Købmand mener, at der er noget at tjene, idet han siger: Jeg har nogen 2-radet Byg, der ikke er meget god, den maa jeg se at sælge for 6-radet, og han saa averterer i Bladene: Hos mig kan faas god 6-radet Byg til Udsæd, medens han kun har 2-radet, og han saa sælger den saaledes, at vedkommende Købere mene, at de faa 6-radet, medens de i Virkeligheden kun faa 2-radet, saa forekommer et saadant Forhold mig vel at egne sig til at gøres til Genstand for Paataale. Den højtærede Justitsminister har udtalt, at der i saa Fald maa kunne anlægges privat Søgmaal mod vedkommende Købmand, og det er jo fuldstændig rigtigt, men det kunde dog være Tvivl underkastet, om det ikke ogsaa var rigtigt, at vedkommende kunde drages til Ansvar af det offentlige for den falske Annonce. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa foreslaa, at det her omtalte Andragende henvises til Justitsministerens Undersøgelse og Overvejelse. Man har ment, at det vilde være hensigtsmæssigt, om Ministeren vilde undersøge, om der var noget at gøre paa dette Omraade, men det har ikke paa nogen Maade været Udvalgets Mening at lægge Hindringer i Vejen for den fri Annoncering.

Justitsministeren (M. L. Lemann): Jeg har ikke noget at erindre mod, at det omtalte Andragende henvises til Justitsministeriets Undersøgelse og Overvejelse, men jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det vil blive en meget vanskelig Sag her at drage Grænserne mellem, hvad der skal være strafbart og hvad ikke. Naar der bruges det Udtryk „bevistlig falske Annoncer“, betyder dette ikke nærmest, hvad vi Jurister kalde falske Annoncer, thi det er jo nærmest Annoncer, der ikke ere udgaaede fra dem, som der gives dem Udseende af at være udgaaede fra, men det betyder urigtige eller usand-